

[Duetoft]

retssikkerheden som politiets gode samvittighed.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Jeg vil gerne meget kort fortsætte hr. Duetofts tankegang. Hvor langt skal vi administrere og regulere dette samfund? Jeg forstod på fru Pernille Frahm, at hun var tilhænger – varm tilhænger – af, at hunde blev registreret, og denne registrering kunne så stryges, når de var blevet 30 år, hvis de ikke forinden var død en naturlig død. Katte skulle også registreres. Jamen hvad med marsvin, med papegøjer, med guldfisk, med undulater og med skildpadder, skal de også registreres? Vi kan jo blive ved. Er det virkelig et samfund, der registrerer den slags latterlige ting, som fru Pernille Frahm er tilhænger af?

(Kort bemærkning).

Pernille Frahm (SF):

Jo, hr. Duetoft, jeg tror da nok, politiet har andet at lave, men det er vel ikke sådan, at vi laver lovene herinde for at tilpasse os politiets ressourcer. Det er vel nærmest omvendt, at vi prøver at tilpasse politiets ressourcer til de love, vi laver herinde. Eller har jeg helt misforstået det?

Så vil jeg sige med hensyn til registrering af marsvin og sumpskildpadder og undulater, og hvad vi ellers kunne finde på: Hvis det var sådan, at der var et problem i de store byer med de flokke af marsvin og sumpskildpadder og undulater, der løb rundt i gaderne og skræmte livet af folk og lavede ting og sager på fortovet til gene for os, der skal ud og løbe en tur en gang imellem, kunne det da være, at det kom på tale. Men det er jo ikke det, der er problemet. Det er jo irrelevant, hr. Helge Adam Møller.

(Kort bemærkning).

Inge Dahl-Sørensen (V):

Til hr. Duetoft: Jeg forestiller mig blot, at en hund altid skal føres i snor, så opstår den situation, som jeg beskrev, jo ikke.

(Kort bemærkning).

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Jeg tror, hele problematikken i denne diskussion går ud på, at der er nogle, der synes, at sådan et forslag skal nedgøres med et grin. Det er det indtryk, man får. For når man kommer ud i det overdrev og i de beskyldninger, vi hører her, er det sagen fuldstændig uvedkommende.

Selvfølgerlig kan man føre en hund i snor, og selvfølgelig kan man, hvis der sker en ulykke, f.eks. hvis et barn bliver bidt, fra politiets side sige, at der er sket en lovovertrædelse. Det er ikke sådan, at man tilkalder politiet, fordi en hund har væltet et barn. Jeg synes, man prøver på at latterliggøre denne sag ved at sige, at dette drejer sig jo bare om hunde. Jeg har set smilene i dag. Men det er altså en alvorlig sag for nogle mennesker, så lad os tage det seriøst og komme med de seriøse indvendinger, der kan være. Det vil fremme debatten.

Jeg skal senere vende tilbage til selve lovforlaget.

(Kort bemærkning).

Duetoft (CD):

Jeg vil gerne sige til fru Inger Stilling Pedersen, at jeg bestemt tager lovforslaget seriøst. Jeg tror bare, det er vigtigere at påpege hundeejeres ansvar end at lave en lov om hundehalsbånd. Jeg tror faktisk, det er vigtigere, at vi bruger kræfterne på at forklare det ansvar, man har, når man anskaffer sig et levende væsen, både over for dette væsen og over for sine omgivelser.

Så vil jeg sige til fru Inge Dahl-Sørensen, at det var da udmærket, hvis alle hundeejere havde deres hunde i snor, så havde politiet ikke noget at lave. Jamen sådan kunne vi sige om alle love i dette land. Vi kunne nedlægge politiet, hvis alle mennesker overholdt landets love. Det interessante er selvfølgelig, hvad der vil ske i de tilfælde, hvor man ikke overholder lovene, om man så vil sætte ressourcer ind.

Fru Pernille Frahm har jo fuldstændig ret i, at vi laver lovene, som vi vil, og så må vi skaffe ressourcerne bagefter. Men jeg vil gerne spørge: Hvor mange ekstra ressourcer vil SF stille til politiets rådighed, for at hundehalsbåndspatroljen kan rejse rundt?

(Kort bemærkning).

Pernille Frahm (SF):